

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Ianvarii Et Febrvarii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258

De S. Sadoth episcopo & martyre, & centum vigintiocto martyribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77365)

MARTYRIVM S. SADOth EPISCOPI, ET
CENTVM VIGINTIOCTO, QVI CVM EO SVBIERE

martyrium in secundo anno persecutionis : ex Simeone Metaphrafte.

20. FEBRVA.

Vifio S. Sa
doth.

Preclara ei
us adhor.
tatio.

Sapores rex
multos cō
prehendit
Christia
nos, & dire
affligit.

ostquam sancti Simeonis fuit perfectum martyrium, eius loco successit sanctus Sadoth in ciuitate, quæ dicitur Salec & Ctesiphon, quæ sunt regie apud Persas ciuitates. Is quodam die vidit visionem terribilem : & apud se miratus, conuocauit clerum suum, Presbyteros & Diaconos, (erant enim occulti propter timorem regis) & incipiens eis narrare, dixit :

Vidi hac nocte in somnis scalas stâtes cum magna gloria, quarum principium erat in celo. super eas autem stabat sanctus Episcopus Simeon cum magna & infinita gloria : ego verò stabam infrâ in terra, & me vocans cum magno gaudio, dixit mihi : Ascende ad me Sadoth, ascende, nè timeas : ego enim heri ascendi, tu autem crâs ascendes. Ab illa verò hora credidi fore, vt assumar ad venerandam & pulcherrimam Christi confessionem. Quòd autem dixit, Ego heri ascendi, tu verò crâs ascēdes : significat eum quidem anno superiore subisse martyrium, me autem hoc anno futurum martyrem & occidendum. cœpitque eos admonere & adhortari ex sacris scripturis, dicens : Fratres mei dilecti & patres, Deum amemus ex tota anima, & Dominum Iesum Christum ex tota mente : & induti lorica fidei, nõ timebimus omne malum. Mors autem & cædes si ad nos venerit, non formidemus : sed vnusquisque nostrum bellum gerat pro viribus, & deceret vt perfectus athleta. Nam siue moriamur, moriemur vt perfecti : siue viuamus, viuemus vt iusti. Quòd si etiam moriamur, moriamur propter nostrum Seruatorem Iesum Christum. Cùm ergò ensis det vitam, adeste, & eam rapiamus : & quoniam micat gladius, æternæ vitæ opes nobis comparemus. Quandiu enim est dies, celeri pede pergamus ad mansionem regni cœlestis, vt a bundantiorem honorem & gloriam æternam consequamur, & omni futura generatione nobis nomen & gloriam relinquamus. Fratres, oremus Deum nostrum, vt citò nobis impleat hanc visionem. Nam cum gaudio & desiderio & magno amore, accipit spiritalis aduentum talis mortis : neque timuerit aliquis, qui fuerit preparatus. Carnali autem est terribilis & formidandus eius aduentus. Spiritalis non timet mortem, vt qui vitam possideat spiritalem : Carnalis verò caligat & tremit, vt qui carnalem vitam habeat. Qui sunt viri boni, prompti, & alacri animi studio, talem mortem persequuntur, vt ex ea vitam æternam possideant. Qui sunt autem ignaui & pigri, ea visa, se abscondunt. Qui Deum diligunt, ad Deum excefferunt. Qui verò mundum, manent in mundo : illi quidem resoluti ad lætitiâ & exultationem, hi autem ad afflictiones manentes & suspiria.

Secundo autem anno nostræ persecutionis, venit Sapores rex Persarum in dictam ciuitatem Salec & Ctesiphontem, & apud eum fuit accusatus Episcopus & athleta Sadoth : quod quidem interpretatum, idem est, quod regis amicus. reuera enim dilexerat cœlestem Regem Christum ex tota anima sua & totis viribus. Sanctus enim Sadoth, cùm esset perfectè continens, plenusque fide & iustitia, fuit imitator sancti Simeonis, cuius erat successor. Mittens ergò rex Sapores, eum comprehendit cum clero suo, & cum alijs clericis finitimæ regionis & monachis, numero centum vigintiocto : & omnes simul vincati catenis ferreis, inclusi sunt in carcere, in loco obscuro & tetro, quinque mensibus sustinētes magnas afflictiones. Impij enim eorum tibijs impositis funibus, lumbisque & humeris, lignisque constringentes, eos vsque ad eò contenderunt & torserunt, vt ossa eorum non secus atque ossa lignorum, que constringuntur, stridorē emitterent, & magnum eis dolorē afferrēt. Eos autem valde torquentes & immisericorditer, eis subindè dictabant : Adorate Solem, & facite voluntatem regis, & viuetis. Respondens verò sanctus Sadoth tãquam ex ore omnium, dixit : Nos Christiani in vnam fidem, & vnâ potentiam & veritatem credimus, & vnum testamur testimonium, & vnum Deum adoramus, factorē cœli & terre, & ei seruimus ex tota anima & potestate nostra. Solē autē, qui fuit ab eo creatus, nõ adoramus. Sed nec ignē honoramus. Qui enim ea fecit Deus, ipse ad ministerium dedit nobis hominibus : nec ex tuo scelerato edicto euadimus transgressores, ex quo

quo mors nobis à te imminet, quæ nos ab hac caduca vita liberās, ducit ad vitam æternam. Nè ergò vel tātillūm distuleris nos occidere, neq; parcas ante tuos oculos effundere nostrū sanguinem. Tua enim in nos lenitas & patiētia, nobis procurat interitum.

Rursus ergò dictum est sanctis, tanquā ex ore regis: Si voluntatem meam non feceritis, & edicta mea non audieritis, ecce ad vos peruenit pessima hora vestri interitūs. Respondentes autem sancti, tanquā vno ore dixerunt: Nos non perimus apud Deum nostrum, neque morimur in Christo eius: sed nos viuificat beata & æterna vita sua, & dat nobis ad hereditatem & requiem immortale regnum, & quod nunquā terminatur. De cetero nobis celeriter adfer morrem, qui parati sumus prompto & alacri animo mori propter Deum nostrum. Neque enim Solem adoramus, neq; ignem, neque audimus hæc iniqua iussū regis, quoniam sunt plena morte & interitu. Cū autem vidissent stabilitatem & constantiam eorum fidei & confessionis, tulerunt in eos sententiam. Cū verò audiuissent beati Christi martyres in se daram esse sententiam, vt omnes simul gladio ferirentur, se forti animo pararunt ad cædem & ad mortem. Regis autem magistratus eos victos eiecerunt extra ciuitatem. Sancti verò martyres cum magno gaudio & læticia sic psallebant & dicebant: Iudica nos Deus, & discerne causam nostram à gente non sancta, & ab hominibus dolosis & qui bibunt sanguinem, serua nos: Quoniam tu es fortitudo nostra & spes nostra.

Cū autem peruenissent ad locum, in quo erant consummandi, vno animo ora sua aperientes, dixerunt: Benedictus es Deus, qui nos dignatus es hac gratia, & non nostras preces habuisti contemptui: sed dedisti nobis hanc preciosissimam coronam martyrij. Scis enim, Domine, nos eam quæsiuisse. Et Benedictus Deus noster, vnigenitus filius tuæ bonitatis, qui seruauit nos, & vocauit ad vitam æternam. Nè sinas ergò nos Domine affligi in hoc mundo, sed confirma coram te in æternum propter tuam clementiam, & dignare nos lauari in precioso baptismo sanguinis nostri: quoniam tu es solus Deus glorificatus, & vnigenitus tuus filius, & sanctissimus tuus spiritus in secula, Amen. Hæc cū precati essent beati, interempti fuerunt ab iniquis: neq; cessauit ex ore eorum glorificatio, donèc vltimus fuit interfectus. Consummati sunt autem 128. martyres vicesimo mensis Februarij. Venerandum verò & gloriosum episcopum & athletam Sadoth duxerunt victum in aliam patriam, quæ vocatur Bethuza, in ciuitatem, quæ vocatur Bethlapat, & illic amputarunt venerandum & sanctum eius caput. Consummati sunt autem omnes sancti & gloriosi martyres in pace, laudantes & glorificantes Dominum nostrum Iesum Christum: quæ decet omnis gloria, honor & adoratio cum patre & sancto spiritu, nunc & semper & in secula seculorum, Amen.

Alacriter p
Deo mori
cupiūt mar-
tyres.

Psal. 42.

Precatio
martyrum
sub mortē.

Caduntur
128. mar-
tyres.

Item S. Sa-
doth.

VITA S. EVCHERII EPISCOPI AVRELIANENSIS, EX INSIGNI MS. CODICE, SED MUTATO

nonnihil stylo per F. Laur. Surium, descripta. Auctor fuit beato viro contemporaneus, tametsi nomen ignoratur.

CAPVT I.

Vit vir vitæ venerabilis ac Deo dignus, Eucharius nomine, parentibus ortus iuxta seculi dignitatem nobilibus, & (vt credimus) Deo acceptis: quippe qui talē genuere prolem. Cuius ortum, sicut à veracissimis viris, vel ab germanis sororibus eius, quæ vitæ sanctitate præcellunt in cœnobio sanctarum monacharum, sito iuxta urbem Aurelianensem, referentibus didicimus, ad posterorum notitiam transmittimus. Nocte quadam illius genitrix, cū ab ecclesia expletis nocturnis hymnis domum redisset, proprium ingressa cubiculum, quieti se dedit: viditque in somnis toro suo virum adstantem, miri cædoris vestibus indutum, capitis ve-

20. FEBR. VA.
Visto an-
ges-
lica matri-
cius oblata.

neranda canitie splendidum, oculis instar gemmarum coruscantibus terribilem, sibiq; dicentem: Aue Deo dilecta, benedictum in vtero tuo ferens puerum, olim in hac vrbe à Deo electum futurum antistitem. Cui venerabilis matrona, Obscuro te, inquit, vt benedictionem tuo ore mihi largiaris, priusquā à me discedas. Intueor enim vultum tuum